

crimina utraq; iunguntur. Non enim cū sacrilegum dico furem nego. Intrans-
 latione ū uno ē accusandus crimine. siue illo quod intendimus. siue illo ad
 quod reus transferri postulat actionem. Atq; harum aliquā in omni cause gen-
 eris incidere necesse ē. siue inquit in iudiciali. siue in deliberatiua. siue in demonstratione ne-
 cesse ē aut coniecturalem. aut diffinitiuā aut generalem. aut translatiuā incide-
 re constitutionē. Vbi inquit harum nulla fuerit inuenta. ibi nulla ē controuersia.
 quare nec causa iudicanda ē. Si enim constitutio nulla ē. unum statum recedit oportet.
 idem enim constat quod utriq; latere concurrente ^{si sine statu} fulcitur. igitur si constitutio
 non erit. nec causa ēē iudicanda ē. Est enim assistata controuersia. Ac
 facti quidem controuersia in omnia tempora potest distribui. Nunc post
 quā constitutiones & rebus & nōib; indicauit. ut has manifeste. cognosce-
 re possimus. his dem statibus exempla subponit. Ac facti quidem. controuer-
 sia inquit in omnia tempora diuidit. Vt supra diximus cū defacto. sit questio
 coniecturam uocari. Ergo huic coniectura tria tempora ^{affligat} p̄teritū. presens.
 & futurū. Quod quia exemplis docet. sed hoc scire debemus. nulla re
 in iudicio. vnde iudiciale genus cadere posse nisi de p̄tō. Omnia h̄ argumenta
 non defuturis q̄ incerta. si. colliguntur. Itaq; coniectura q̄n quam h̄
 beat tria tempora. tñ principia. ē non potest. nisi de p̄tō sit. de p̄tō uē
 re incidere possunt. ē p̄ statum aliū principale. ergone & hanc coniecturā
 principalem posse ēē credamus. Nonne animo sint erga populū romanum
 frāgelliani. in h̄ themate demonstratio continetur. nā describendi nob̄ sunt
 frāgelliani. qui semp̄ uideb̄. aduersi. ita & quod ait. Sic cartaginē relique-
 rimus incolam. nūq̄ sit in cōmodū. id rem. p̄ueniturū. & hic deliberatiua po-
 tē ē. deliberat in senatus. an cartaginē pareat. q̄ nihil in iudiciū. nisi de p̄tō
 cadit. Hominis ē controuersia. cū defacto ēuenit. & q̄rit id q̄ factū
 sit. quonōie appellet. Nunc de fine tractat. cū nominis inquit ē controuer-
 sia. id cū queratur. quid q̄ factū ē nōie appelletur. Verū cū de nōie ābign.
 & dēre necesse ē. ambigat. nōm̄ n̄ re ē. res ū sine nōie nūq̄ ē. Quare cū de no-
 mine dubitatio ē. dēre dubitetur necesse ē. Ergo definitiuus stat̄ huius
 modi ē. cū defacto constat. & dēre t̄ nominis controuersia ē. Insuper factū n̄

(lin. 29220/11